

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. 33 _____

din _____ 19.03.2010__

privind soluționarea contestației formulate de

.....

din localitatea Șcheia, str., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., asupra contestației formulate de, din localitatea Șcheia, str., județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, privind suma totală de, reprezentând:

- – majorări de întârziere aferente debitului în sumă de, stabilit prin Decizia de impunere nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava;
- – majorări de întârziere aferente debitului stabilit prin Declarația 103 nr.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, privind suma totală de, reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor pentru bere.

În contestația depusă, societatea solicită anularea Deciziei nr.

Societatea afirmă că decizia contestată a fost emisă în baza Deciziei de impunere nr. emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava.

Petenta precizează că a formulat contestație împotriva Deciziei nr., pe care a înaintat-o la organul emitent al acesteia.

Societatea susține că motivele care stau la baza acestei contestații sunt cele menționate și în contestarea debitului propriu-zis pentru accizele calculate în sumă de Contestatoarea precizează că în procesul-verbal întocmit ulterior la data de 16.12.2009, DJAOV Suceava recunoaște că petenta a plătit suplimentar la bugetul de stat cu titlu de accize, în perioada 01.01.2008-30.06.2008, suma totală de lei – așa cum rezultă din tabelul II pag. 2 și din ultimul aliniat de la pag. 4.

De asemenea, societatea afirmă că în răspunsul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași nr., la pct. 1 pag. 2 – tabel – se regăsește aceeași concluzie conform căreia în perioada 01.01.2008-30.06.2008, petenta a plătit o diferență în plus față de acciza convenită în sumă de lei.

Contestatoarea mai face și mențiunea că în Raportul de inspecție fiscală, la cap. VI „Sinteza constatărilor inspecției fiscale”, la pag. 4 penultimul aliniat s-a concluzionat că **„în perioada ianuarie 2009 – iulie 2009 societatea nu a achitat accizele aferente acestei perioade în cuantum de”**, iar la aceeași pag. 4 ultimul aliniat s-a concluzionat că **„consecința fiscală s-au calculat accize în sumă de accize (anexa1)”**. Petenta susține că, prin decizia de impunere nr., organul de control a stabilit în sarcina societății o nouă acciză de lei.

Contestatoarea face precizarea că perioada pentru care organele de control concluzionează că aceasta a plătit acciza suplimentară la bugetul statului este 01.01.2008-30.06.2008, iar suma accizei suplimentare este de lei, iar pentru perioada 01.01.2009-30.06.2009 aceleași organe de control pretind aceeași acciză de lei.

Petenta mai menționează că în decizia de impunere nu se face nici o precizare referitoare la baza de impunere suplimentară pe care societatea nu ar fi luat-o în considerare. Aceasta consideră că pentru o eventuală neplată a accizei nu se impune emiterea unei decizii de impunere, aceasta fiind o eroare gravă comisă de organele de control.

Contestatoarea susține că a calculat și declarat corect accizele datorate, iar concluzia organelor de control, chiar dacă ar fi reală în sensul că societatea nu a plătit aceste accize, nu presupune impunerea petentei cu un nou debit de plată suplimentar. Societatea afirmă că decizia de impunere trebuie să privească, dacă este cazul, numai o eventuală stabilire suplimentară a accizei de plată, dar nu o eventuală acciză neplătită.

Societatea mai precizează că, potrivit datelor din fișa fiscală, aceasta nu a avut niciodată debite restante privind accizele, dimpotrivă a plătit accize în plus, deci în avans. Aceste accize au fost regularizate cu accizele de plată din perioada ulterioară, iar pentru această regularizare nu se impun proceduri de aprobare sau

compensare. În acest sens, invocă prevederile Ordinului MFP nr. 1801 din 22 decembrie 2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008.

Petenta depune copie după certificatul de atestare fiscală eliberat de DGFP Suceava, din care rezultă că societatea și-a achitat obligațiile față de bugetul statului.

Contestatoarea susține că i s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei pentru neplata accizelor pentru perioada ianuarie 2009-iulie 2009, dar aceleași organe de control confirmă și concluzionează că societatea a plătit accize în plus cu un an înainte, respectiv în perioada 01.01.2008-30.06.2008 și că are dreptul la rambursarea acestor accize, deci bugetul statului a deținut banii societății în sumă de lei cu titlul de accize în perioada iulie 2008-iulie 2009, iar societatea este ținută să plătească majorări de întârziere pentru aceeași sumă și majorările stabilite prin decizia nr. continuă această ilegalitate.

Petenta invocă și prevederile Legii 343/11.11.2009 privind aprobarea OUG nr. 200/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin care s-a reglementat și clarificat statutul producătorilor de bere sub 200.000 hl și a accizei specifice reduse prin trei articole:

- art. I pentru viitor începând cu anul 2010;
- art. II pentru prezent anul 2009;
- art. III pentru anul anterior 2008, dar nu jumătate de an.

Contestatoarea susține că în raportul de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 18.11.2009 nu se face referire la aceste prevederi legale, iar organele de control au comis un abuz nerespectând prevederile art. 9 și 12 din Codul de procedură fiscală.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, s-a stabilit în sarcina suma totală de plată de, reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor.

Pentru neplata la scadență a accizelor pentru bere datorate s-au calculat majorări de întârziere în sumă totală de, astfel:

- – majorări de întârziere calculate pentru perioada 18.11.2009 – 28.12.2009, aferente accizelor în sumă de, stabilite prin Decizia nr.;
- – majorări de întârziere calculate pentru perioada 28.12.2009 – 07.01.2010, aferente accizelor în sumă de, stabilite prin Decizia nr.;
- – majorări de întârziere calculate pentru perioada 07.01.2010 – 10.01.2010, aferente accizelor în sumă de, stabilite prin Decizia nr.;
- – majorări de întârziere calculate pentru perioada 28.12.2009 – 10.01.2010, aferente accizelor în sumă de, stabilite prin declarația 103 nr.;

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor pentru bere stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, majorări de întârziere calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care accizele pentru care s-au calculat sunt datorate, nu au fost achitate la scadență și ulterior s-au stins parțial prin plată voluntară.

În fapt, pentru neplata la scadență a accizelor pentru bere stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de, astfel:

- – majorări de întârziere calculate pentru perioada 18.11.2009 – 28.12.2009, aferente accizelor în sumă de, stabilite prin Decizia nr.;
- – majorări de întârziere calculate pentru perioada 28.12.2009 – 07.01.2010, aferente accizelor în sumă de, stabilite prin Decizia nr.;
- – majorări de întârziere calculate pentru perioada 07.01.2010 – 10.01.2010, aferente accizelor în sumă de, stabilite prin Decizia nr.

Societatea a contestat Decizia de impunere nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, contestație care a fost înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. Prin Decizia nr. 43/04.02.2010, această instituție decide respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de împotriva deciziei de impunere nr. pentru suma totală de lei, reprezentând accize pentru bere în sumă de lei și accesorii în sumă de lei.

Prin plata efectuată voluntar de către societate în sumă de, s-a stins parțial suma de, stabilită prin Decizia de impunere nr., rămânând de achitat accizele în sumă de, dar nu s-a stins și suma de, reprezentând accize pentru bere declarate prin Declarația 103 nr.

Pentru debitul neachitat la scadență, reprezentând accize pentru bere stabilite prin Decizia nr. s-au calculat majorări de întârziere în sumă totală de

Societatea susține că a calculat și declarat corect accizele datorate.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 24** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 24

“Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege”.

Potrivit acestui text de lege, modalitățile de stingere a creanțelor fiscale sunt: încasarea, compensarea, executarea silită, scutirea, anularea, prescripția, etc.

- În cazul stingerii creanțelor fiscale prin plată, la **cap. 2 art. 114 alin. 3** din actul normativ mai sus citat, se stipulează:

CAP. 2

“Stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire

ART. 114

Dispoziții privind efectuarea plății

[...]

(3) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, momentul plății este:

a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;

b) în cazul plăților efectuate prin mandat poștal, data poștei, înscrisă pe mandatul poștal;

c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară inițiatoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 121, data putând fi dovedită prin extrasul de cont al contribuabilului;

c¹) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia; procedura și categoriile de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat care pot fi plătite prin intermediul cardurilor bancare se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

d) pentru obligațiile fiscale care se sting prin anulare de timbre fiscale mobile, data înregistrării la organul competent a documentului sau a actului pentru care s-au depus și anulat timbrele datorate potrivit legii.

[...]”.

Se înțelege astfel că atunci când obligațiile fiscale se sting prin plată, momentul plății este data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele fiscale pentru plata efectuată în numerar, data poștei pentru plățile efectuate prin mandat poștal, respectiv data la care băncile debitează contul plătitorului în cazul plăților efectuate prin decontare bancară.

În ceea ce privește ordinea în care se sting datoriile, la **art. 115** din OG 92/2003, republicată, se specifică:

ART. 115

“Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare la plată, precum și majorarea de întârziere datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, în cazul în care termenul de plată se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹);

c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la plată împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, după caz;

d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil”.

Din aceste texte de lege rezultă ideea că obligațiile fiscale principale sau accesorii, se sting în ordinea vechimii, iar pentru obligațiile fiscale principale vechimea este dată de data scadenței acestora.

- Referitor la majorările de întârziere, sunt aplicabile prevederile **art. 119, art. 120 și art. 121** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 119

“Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6)”.

ART. 120

“Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

ART. 121

“Majorări de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară

(1) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor cuvenite bugetului general consolidat, în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului plătitorului, nu îl exonerează pe plătitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta majorări de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 120, după termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare, precum și a majorărilor de întârziere prevăzute la alin. (1), plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective”.

Din aceste texte de lege se înțelege că se datorează majorări de întârziere pentru obligațiile de plată care nu au fost achitate la scadență.

Din elementele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a contestat Decizia de impunere nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, contestație care a fost înregistrată la Agenția Națională

de Administrare fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. Prin Decizia nr., această instituție decide respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de împotriva deciziei de impunere nr. pentru suma totală de lei, reprezentând accize pentru bere în sumă de lei și accesorii în sumă de lei.

Suma de, reprezentând accize pentru bere stabilite prin Decizia nr. nu a fost achitată la scadență. La data de 28.12.2009, societatea a efectuat plata sumei de prin OP aferentă accizelor pentru bere în sumă de declarate prin Declarația 103 nr.

Deoarece la acea dată nu era achitat debitul în sumă de, în conformitate cu prevederile art. 115 mai sus citat din OG 92/2003, republicată, organul fiscal a stins mai întâi obligațiile mai vechi, în cazul de față a stins parțial suma de cu suma de, rămânând neachitate accize în cuantum de stabilite prin decizia nr., precum și accize în sumă de declarate prin Declarația 103 nr.

Deoarece debitul în sumă de nu a fost achitat la scadență, organul fiscal a procedat la calcularea majorărilor de întârziere aferente acestui astfel:

- - majorări de întârziere calculate pentru perioada 28.12.2009-07.01.2010 aferente accizelor pentru bere în sumă de, aferente Deciziei nr.;
- - majorări de întârziere calculate pentru perioada 28.12.2009-07.01.2010 aferente accizelor pentru bere în sumă de, aferente Deciziei nr.

Astfel, deoarece la data de 28.12.2009, data la care societatea a achitat suma de, petenta avea obligații fiscale restante la bugetul general consolidat în sumă de, reprezentând accize pentru bere, în mod legal organul fiscal a procedat mai întâi la stingerea parțială a acestora, respectând ordinea vechimii obligațiilor.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere **și ținând cont** de faptul că Agenția Națională de Administrare fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia nr., decide respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de împotriva deciziei de impunere nr. pentru suma totală de lei, reprezentând accize pentru bere în sumă de lei și accesorii în sumă de lei, precum și principiului de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accessoriul urmează principalul și luând în considerare** și faptul că debitul nu a fost achitat la scadență, **rezultă că în mod legal organul fiscal a procedat la calcularea majorărilor de întârziere** aferente debitului neachitat la scadență și a stabilit suplimentar majorări de întârziere, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația** pentru **majorările de întârziere în cuantum de**

2. Referitor la suma de, reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor pentru bere declarate prin Declarația 103 nr., cauza

supusă soluționării este dacă datorează această sumă, în condițiile în care argumentele aduse de societate nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.

În fapt, prin Declarația 103 nr., societatea declară accize pentru bere datorate bugetului de stat în sumă de Prin OP 1530/28.12.2009 petenta achită suma de, sumă cu care organul fiscal stinge parțial debitul în sumă de, iar suma de a rămas neachitată la scadență.

Pentru neplata la scadență a accizelor pentru bere declarate prin Declarația 103 nr., organele fiscale au calculat majorări de întârziere în sumă de pentru perioada 28.12.2010-10.01.2010.

Această sumă este contestată de petentă, dar argumentele aduse de societate sunt incidente speței prezentate la punctul III 1 analizat anterior.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 206** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc obiectul acesteia, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. De asemenea, obiectul contestației constituie sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat de către petent.

- **Art. 213** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 213

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 12.1** din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

**„12. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 185 - Soluții asupra contestației
12.1. Contestația poate fi respinsă ca:**

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

Societatea formulează contestație privind majorările de întârziere în sumă de, dar argumentele aduse de societate sunt incidente speței prezentate la punctul III 1 analizat anterior. Petenta nu motivează contestația, nu aduce argumente de fapt și de drept pentru a demonstra de ce nu datorează majorările de întârziere în sumă de

Astfel, cu privire la **majorările de întârziere în sumă de** **afereente accizelor pentru bere în sumă de**, având în vedere că societatea nu motivează și nu aduce nici un argument în favoarea sa pentru a demonstra că nu datorează aceste majorări de întârziere către bugetul statului, faptul că argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere **ca nemotivată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 24, art. 114 alin. 3, art. 115, art. 119, art. 120, art. 121, art. 206 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Pct. 12.1 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației depuse de, cu sediul în localitatea Șcheia, str., județul Suceava, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, privind suma de, **reprezentând majorări de întârziere** aferente debitului în sumă de, stabilit prin Decizia de impunere nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, **ca neîntemeiată.**

2. Respingerea contestației depuse de, cu sediul în localitatea Șcheia, str., județul Suceava, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, privind suma de, **reprezentând majorări de întârziere** aferente debitului în sumă de, stabilit prin stabilit prin Declarația 103 nr., **ca nemotivată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR,

.....

Tema: accesorii-afereente unor debite neachitate în termen
Art. 115, art. 119, 120 din OG 92/2003, rep.

Procedura-contestatie nemotivata
Art. 206 din OG 92/2003, rep.
Pct. 12.1 din ORDINUL 519/2005